

Νοών

Η αιώνια νεότητα του Τίτου Πατρίκιου

«Ερωτας πόλεμος. Σχεδόν μία λέξη. Χωρίς διαχωριστικό. Μια μάχη καθημερινή ενός ανθρώπου που θέλει να επιβιώσει μέσα σε συνθήκες όπου αντιμετωπίζει μια σειρά από ζητήματα που αφορούν τον εαυτό του σε σχέση με τον ευρύτερο χώρο και την Ιστορία και η περίπτωση του Τίτου Πατρίκιου είναι πολύ χαρακτηριστική. Πάντα νέος και παραγωγικός συνεχίζει με τη διαρκή νεότητά του να στοχάζεται ποιητικά. Με την ποίησή του επηρεάζει το σύγχρονο ποιητικό τοπίο», σημειώνει ο Γιάννης Ψυχοπαίδης.

«Η ποίηση ζωγραφίζεται, δεν εικονογραφείται»

Ο Γιάννης Ψυχοπαίδης μιλάει για την έκθεση – και το βιβλίο – με 24 έργα του, εμπνευσμένα από την ερωτική ποίηση του Τίτου Πατρίκιου και 40 πορτρέτα ελλήνων και ξένων ποιητών

ΤΗΣ ΜΑΪΡΗΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

«Ολα ξεκίνησαν όταν πριν από δύο χρόνια έκανα την έκθεση, τα "Ποιητικά", στην Εθνική Βιβλιοθήκη, στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, που αφορούσε τους εικαστικούς προβληματισμούς μου πάνω στην ποίηση, από την Οδύσσεια έως τους σύγχρονους ποιητές. Τότε ρωτήθηκα αν υπήρχαν ποιητές που έλειπαν. Απάντησα ο Τίτος Πατρίκιος, διότι ήξερα ότι υπάρχει ένα υλικό μέσα μου που θέλει να εκφραστεί και θα έβγαине στην επιφάνεια πολύ σύντομα.

Λίγες μέρες από την ολοκλήρωση της έκθεσης ήρθε ο εγκλεισμός λόγω της πανδημίας και το στοιχείο που είχα βάλει στον εαυτό μου πραγματοποιήθηκε: δούλεψα πάνω στην ποίηση του Τίτου Πατρίκιου και γεννήθηκαν 24 έργα που αναφέρονται στην ποιητική του συλλογή "Λυσιμελής πόθος", μια συλλογή ποιημάτων που τα ξεχώρισε ο ίδιος επειδή αφορούν τον έρωτα στα δύσκολα της ζωής του κι έτσι γεννήθηκε αυτός ο κύκλος έργων "Ερως Πόλεμος". Μόλις ολοκληρώθηκε, αισθάνθηκα την ανάγκη να αντιληφθώ την ποίησή του μέσα σε ένα ευρύτερο πλαίσιο ποιητών που χαρακτηρίσαν τον προηγούμενο κι αυτόν τον αιώνα, σαν μια γενική αναφορά στην ποίηση, μέσα από τα 40 πορτρέτα ελλήνων και ξένων ποιητών αρχής γενομένης από τον Διονύσιο Σολωμό. Είναι ο κύκλος των ποιητών που έχουν καταφέρει να αναδυθούν μέσα από την Ιστορία και που σημάδεψαν τον αιώνα ποιητικά. Όλοι τους έχουν αφήσει μέσα μου ένα στίγμα και διαμόρφωσαν έναν "τόπο ποιητικό".

ΕΞΩ ΑΠΟ ΚΑΛΟΥΠΙΑ. «Η ποίηση δεν ορίζεται. Είναι τόσο συναρπαστικά ρευστή όταν είναι αυθεντική που δεν μπορεί να

μπει σε καλούπια. Είναι η μόνιμη ανοιχτή δυνατότητα του ανθρώπου να σκέφτεται πάνω στον εαυτό του και ταυτόχρονα να μεταφέρει την πραγματικότητά του σε ένα άλλο επίπεδο, σε μια υπέρβαση της γλώσσας, όπου εκεί πλέον δεν αντιγράφει κάποιος την πραγματικότητα αλλά τη μεταπλάθει εκ νέου, φτιάχνει ένα καινούργιο σύμπαν».

ΖΩΓΡΑΦΙΖΟΝΤΑΣ ΠΟΙΗΜΑΤΑ. «Ο ποιητικός λόγος ζωγραφίζεται. Δεν εικονογραφείται. Υπάρχει μια μαγική στιγμή που ο ποιητικός και ο ζωγραφικός λόγος συναντιούνται χωρίς να διασταυρώνονται. Αντλούν από ένα κοινό υπέδαφος ευαισθησίας χωρίς η μία τέχνη να γίνεται δεκανίκι της άλλης. Ένα κλασικό ερώτημα είναι το πώς επιλέγει κάποιος να ζωγραφίσει ένα ποίημα. Ανάλογα με τα διαβάσματα που έκανα γεννιόταν μια σχέση σχεδόν αυτόματα. Κάποιες φορές η ανάγνωση αρκεί στην απόλαυση χωρίς κάποια συνέχεια. Κάποια άλλα ποιήματα γεννάνε την ανάγκη να βρουν τη σχέση τους με την εικόνα».

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΛΗΘΗ. «Κάθε καινούργιο διάβασμα έχει και μια άλλη διάσταση. Όταν διαβάσω κάτι που αισθάνομαι ότι έχω μια σύνδεση μαζί του, κλείνω το βιβλίο και προσπαθώ να το ξεχάσω. Η διαδικασία της λήθης είναι αναγκαία ώστε να μπορέσω να θυμηθώ. Με ενδιαφέρει η ουσία, πέρα από την επιφανειακή αποτύπωση. Αυτό που θα θυμηθώ δεν είναι εικονογραφικό, αλλά αυτό που συνδέει την ποίηση με τη ζωγραφική: αυτή η αυθαιρεσία να είναι κάποιος ο εαυτός του και ταυτόχρονα να είναι ανοιχτός στον εαυτό του άλλου χωρίς να θέλει να τον αλλάξει».

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΑΣΗ. «Ο λόγος, σιωπηρός ή κραυγαλέος, φανερώνει μια στάση ζωής, που είναι πολιτική. Είναι το υπαρξιακό

Ένα από τα έργα του Γιάννη Ψυχοπαίδη για τα ποιήματα του Τίτου Πατρίκιου από τη συλλογή «Λυσιμελής πόθος»

στίγμα του πως ορίζει ο καθένας μας τον εαυτό του μέσα στον κόσμο. Σήμερα μιλάμε για μια ποίηση που είναι δεσμευμένη στις μεγάλες αξίες του ανθρωπισμού. Μια τέτοια ποίηση μας μεταφέρει το αίσθημα των ανθρώπων που με όλα τους τα μέσα στήριξαν τις ιδέες τους, βασανίστηκαν για αυτές, προσπάθησαν να απαλλαγούν από τις ψεύτικες αλήθειες, κουβαλούν το βάρος της αμφιβολίας τους, τα τραύματά τους και προσπάθησαν να προφυλαχθούν από τις μολύπτερες της Ιστορίας. Ο ποιητικός λόγος είναι αυτή η διαδρομή στα πολύ δύσκολα μονοπάτια των συνθηκών της ζωής, σαν φάρος μέσα στα σκοτάδια».

INFO

Η έκθεση ζωγραφικής «Ερως Πόλεμος» του Γιάννη Ψυχοπαίδη εγκαινιάζεται παράλληλα με την παρουσίαση του ομότιτλου βιβλίου (εκδόσεις Πατάκη) απόψε στις 19.00 στο Σηίτι της Κύπρου (Ξενοφώντος 2α). Η έκθεση διαρκεί έως τις 17 Ιουνίου